

VADER: Fikkie vindt in het donker de weg naar de buitendeur. Daar wacht een wereld zonder rook, vlammen en hitte. Maar mét een commandant en John weet dat hij een probleem heeft.

De commandant zal hem rauw lusten.

Johns enige hoop is dat de commandant misschien niet gemerkt heeft dat hij even weg was. John sluipt zo onopvallend mogelijk met de vrouw in zijn armen naar een ambulance.

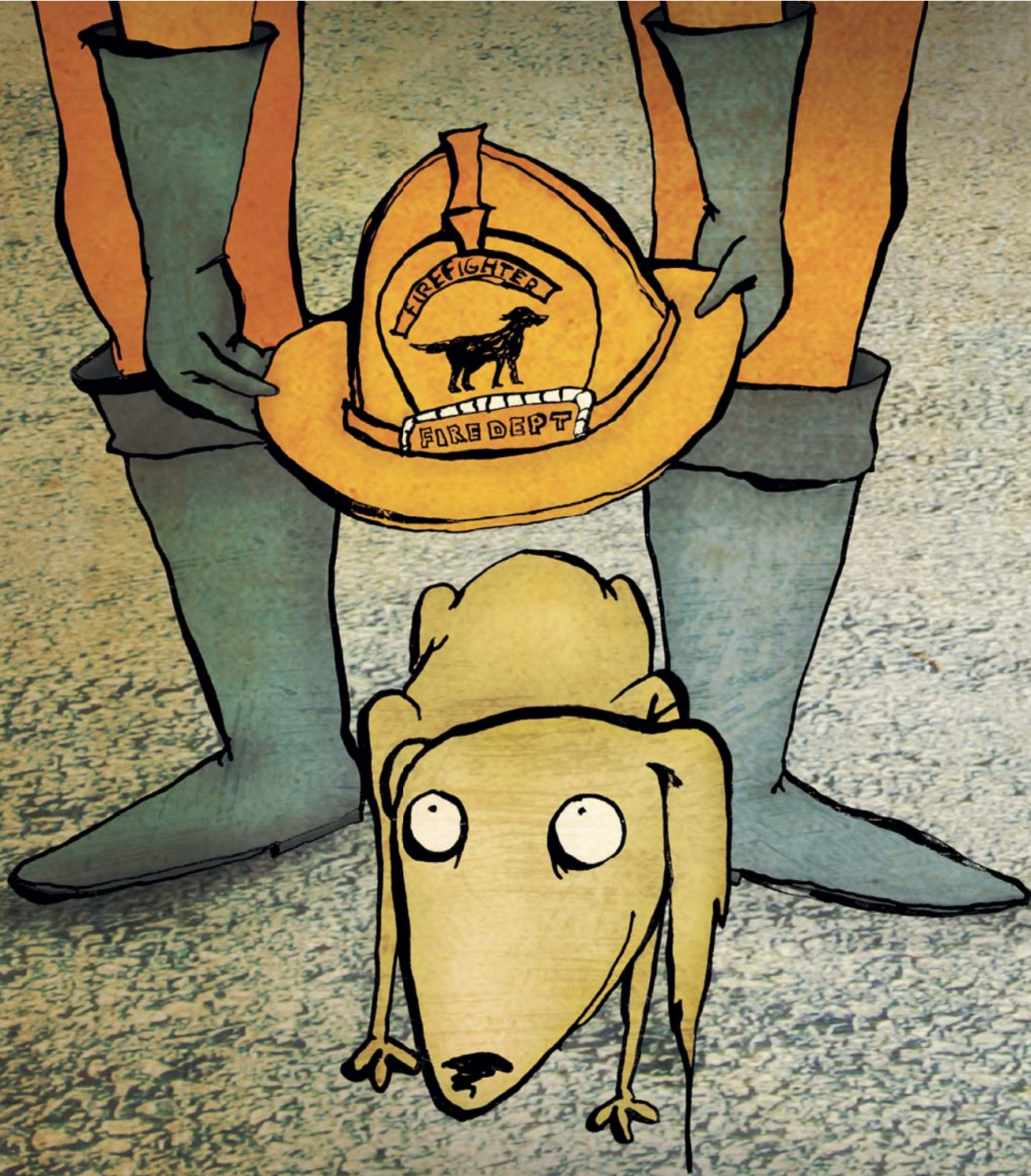
*** medische apparaten ***

JOHN: Deze vrouw lag nog in het gebouw, ze is bewusteloos.

COMMANDANT: Regel één tot en met zeven: BLIJF ALTIJD BIJ DE LADDERWAGEN!

John, waarom ben jij weggegaan zonder mij dat te melden?

JOHN (stamelt): Nou ja, hij... uhm... hij wist dat er nog iemand binnen was.

VADER: Fikkie kruipt bibberend tussen de benen van John, want Fikkie herinnert zich de schoppen van de commandant maar al te goed.

COMMANDANT (*buldert*): Weet jij John dat dit een idiote eenmansactie was? Gevaarlijk, ongehoorzaam, niet volgens de regels.

JOHN: Ja, ja meneer de commandant, dat weet ik.

COMMANDANT: Nou dan?!

JOHN: Maar ik was bang dat u...

COMMANDANT: ... dat ik je niet zou laten gaan? Huh? Nou dat heb je dan goed gezien, want dat had ik ook zeker niet gedaan! Je mag niet alleen op stap en je mag geen gebouw in dat op instorten staat. Wat nou als je een balk op je kop krijgt? Hè? Dan wisten we niet waar we jou moesten zoeken! Idioot!

*** toeter ***

(*vriendelijker*) Maar John, je hebt een leven gered. En daar ben ik trots op.

JOHN: Dank u wel, meneer de commandant.

COMMANDANT: En nu ik er goed over nadenk,

je was niet helemaal alleen... je was met die hond.

Mooi gedaan, knul!

En nooit meer een gebouw in zonder het mij te melden.

JOHN: Nee, meneer de commandant.

COMMANDANT: En ik begrijp dat we een nieuw lid hebben van ons brandweercorps? Hoe heet dat mottige scharminkel?

JOHN: Fikkie, meneer.

COMMANDANT: Fikkie? Hahahaha, hoe verzin je het! Fikkie de Firefighter! Hahahaha!

VADER: Firefighter is het Amerikaanse woord voor brandweerman.

DAVID: Ja duh, dat weet ik heus wel.

COMMANDANT: Fikkie, wil jij brandweershond worden?

VADER: De commandant buigt zich voorover om Fikkie een aai te geven. Maar Fikkie verstopt zich achter de benen van John.

COMMANDANT: Nou?

JOHN (*blij*): Fikkie wil zeker brandweershond worden, meneer!

VADER: En zo gebeurt het dat John een mooie bruine mand voor Fikkie koopt met geld van de commandant. De mand zet hij naast de kachel in de kazerne. Fikkie krijgt zijn eigen plaats in de brandweerwagen, hij leert ladders klimmen en van de brandweerpaal glijden.

ROZA: Dat is toch zo'n paal waarlangs brandweermannen naar beneden glijden bij brand? Dat kan een hond toch helemaal niet?

VADER: Fikkie kon dat wel. Maar Fikkie werd dan ook de beste brandweershond aller tijden. Hij heeft achtentwintig mensen en kinderen gered uit brandende huizen.

DAVID: Achtentwintig? Vet!

VADER: Hij kreeg allerlei medailles en Firefighter-onderscheidingen.

ROZA: Wauw, supergaaf!

VADER: Maar belangrijker is: voortaan had Fikkie iedere dag te eten: broodjes worst, schoteltjes melk, restjes. Hij sliep warm en droog en werd door elf brandweermannen geknuffeld.

ROZA: Wat lief!

